

AÑO XXXV

DIARIO CATÓLICO

DOMINGO, 31 de Marzo de 1935

Nº 10.962

La Patrona de la nostra Província Eclesiàstica

Els catalans no trobaríem cap altre indret de Catalunya que ens fos tan fondament emotiu i tan excelsament evocador com la gran marranya de Montserrat.

El seu nom tot sol, quan el sentim, ja causa dins el cor una gran harmonia de dolces ressonàncies.

Qui hagi pujat, ni que sia una sola vegada, a les cresteries d'aquells turrons, que són els pinacles del tron de la nostra Patrona, és impossible que se li esborri mai més del record aquella sublim imatge.

Molts catalans han posat els fonaments de la seva família o de la seva vida espiritual en la roca viva d'aquella santa muntanya i qui més qui menys per un motiu o altre, tots els catalans ens sentim muntserratins, per tal com Montserrat és veritadament el cor de la nostra Patria i n'exerceix simbòlicament totes les funcions.

Ben a dreta llei, Catalunya mereixia que la Verge de Montserrat fos declarada per l'Església la seva Patrona principal; mes, ho és amb un detail que a molts compatriots i àdhuc ben devots de la Verge Moreneta els passa injustament desapercut: i és que la Mare de Déu de Montserrat no és tan solament la Patrona del nostre poble en sentit geogràfic i civil, val a dir, del antic principat de Catalunya, sinó que ho és de més a més, en sentit eclesiàstic en tant que formen una porció determinada i jerarquitada de l'Església de Jesucrist; la dolça Verge de Montserrat és també patrona de la Província eclesiàstica tarragonina, i aquest nou detall relliga fortament la Verge bruna amb la nostra gloriosa i vetusta Catedral metropolitana.

En general som massa inconscients de la unitat corporativa i jeràrquica de la nostra província eclesiàstica.

L'Església catòlica està estructurada en diversitat d'organismes, uns dels quals coincideix amb Catalunya i perxò tenen a l'ensens la mateixa patrona de Montserrat i perxò els catalans l'hem de venerar no solament com a patriotes sinó que també com a fills de la Metrópoli tarragonina que és el cap i la mare de tots els Bisbats que li són sufraga.

Així doncs, el patronatge de la Verge de Montserrat damunt Catalunya l'ha d'exercir la Santa Verge no solament des del cel i el seu marrany monestir, sinó que també des de l'antiga Seu de Sant Fructuós i de Sant Olaguer que és la llar patriarcal de la vida del nostre esperit.

Es natural, doncs, que de tot Catalunya vinguin avui els fills espirituals de la Verge Muntanyesa a la Metrópoli marinera per tal d'erigir en el seu nou altar, construït amb un retaule amarat d'història i tradició catalanes, la confraria i la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat. La confraria ens acosta les gràcies de Montserrat fins a casa nostra; i la Lliga espiritual, fundada pel gran patriarca de la Catalunya moderna, farà que des d'aci, a la Seu Metropolitana Primada de Tarragona, tots els catalans sentim més intensament el lligam més excels que ens ha d'unir i agermanar si volem aconseguir la restauració espiritual i àdhuc material de la nostra Pàtria.

MIQUEL VILATIMO.

La capella de la Mare de Déu de Montserrat

Aquí s'inaugura solemnement en la nostra Seu el culte de la Verge de Montserrat en una de les capelles de l'arquebisbe Pere de Cardona, que fins fa poc havia estat dedicada a l'Anunciata.

La capella ha estat agenciadament magnificament en ocasió d'aquesta nova dedicació amb la instal·lació del bell retaule gòtic de principis del segle XV, anomenat el retaule de la Mare de Déu, degut a l'escola pictòrica del mestre Borràs i restaurat recentment pel Sr. Suárez de Figueiras.

Les sis taules que faran corona a la imatge de la Mare de Déu de Montserrat, en la nova disposició que hom ha donat al retaule, contenen misteris de la vida de Maria, per tal com ja havia estat dedicat, en la seva primitiva destinació, al culte de la Verge. D'esquerra a dreta hi han les següents escenes: l'Anunciació, l'adoració dels Reis, l'Assumpció de Crist, l'Assumpció de Maria, la vinguda de l'Esperit Sant i la coronació de la Verge, les quals no descriu en detall perquè ja en fou feta àmplia informació als lectors de LA CRUZ. La composició ve completada, al dessota, pels quadres de la pradella amb sants Profetes, Màrtirs, Fundadors i Apòstols, i per la part superior és coro-

nat per tres taules més petites amb les figures dels evangelistes Sant Lluc, Sant Marc i Sant Mateu.

Aquests últims dies hom hi ha col·locat, a banda i banda, i sota els corresponents pinacles, les estàtues dels Sants Benet i Bernat, veritables joies de l'escultura gòtica catalana, contemporànies al

Presència espiritual

Mare de Déu de Montserrat, dolça regina meva, ves sabeu com el meu cor està afilit. Encara és fresc el ciment amb què cloqueren la tomba de la que també moreneta i bruncil — compartia amb vos el reialme de casa i la maternitat de les meves quatre filletes. Si ella visqués com exultaria avui en participar a la festa que us dediquen les tarragonines en entretenir-vos a la Catedral! Pensant-hi se m'enraiguen els ulls i no encerco a escriure.

Però avui i cada vegada que amb les nenes us vagi a visitar — i hi anirem sevint i la benjamina, que es diu Montserrat voldrà, quan sigui gran, fer-vos de patjessa — ens semblarà que arrop vostre, a l'altar, volta d'flores, hi vegem aquell àngel del cel que coneixerem i estimarem quan era un àngel a la terra.

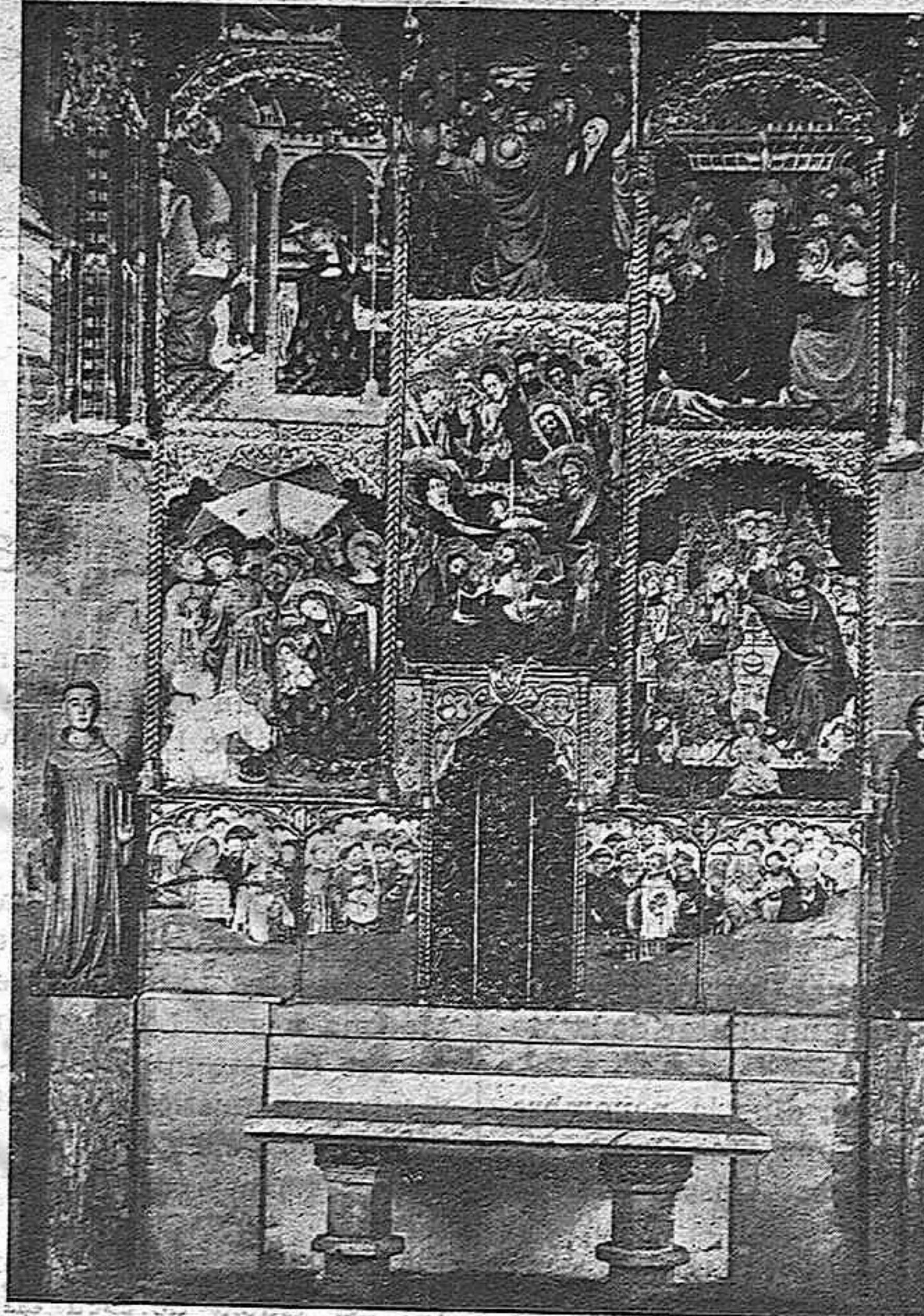
EUDALD MELENDRÉS

retaule i pertanyents a la seva primitiva composició, les quals donen una major harmonia al conjunt, puix que, mancat com està de dues de les taules grans i d'una de les petites, que es troben en col·leccions particulars, resultava un xic defectuós de proporcions.

Davant del retaule hi ha estat disposat un bell altar format per una magnífica mesa de marbre, procedent de la capella de Santa Tecla la Vella, que recorre des sobre dos dels elegants pilars que antigament servien de peus de les taules del refetor dels canonges.

La restauració de l'ambient de la capella, tot just iniciat, segura fins a ésser completada: hom procedrà a lluir els finestrals dels embans que els ceguen fins a la meitat, i es netejaran les escultures del sobreel de la tomba dels Cardones i demés de la capella, les quals, ofegades per una groixuda capa d'emblanquinat, amaguen llur bellesa i expressió, i són un altre tresor amagat de la nostra Catedral, puix que representen un interessantissim moment de l'escultura catalana de principis del segle XVI. Hom ha volgut oferir-ne un tast en honor de la festa d'avui netejant a correcció les mensules del dit sobreel, compostes de mòns tres i d'àngels que sostenen l'escut dels Cardones, i de les nerviaciones de la volta, en les quals hi han els evangelistes. Les escultures netejades apareixen amb tots els detalls i són finament daurades i policromades.

PERE BATLLÉ I HUGUET.

Conjunt de l'Altar de la Mare de Déu de Montserrat.

Clixé J. Serra Vilàro.

La devoció a la Verge de Montserrat

L'amor intens que tot Catalunya, i Espanya tota, ha sentit sempre per la seva excelsa Patrona, la Verge de Montserrat, és una d'aquelles coses més demostratives que no endebades un poble ha respirat durant molts segles la flaire espiritual de la doctrina de Crist.

A totes les nacions hi trobareu una imatge mística la devoció a la qual sobressurt d'una manera extraordinària a totes les altres que tot i essent tan santes com aquella, romanen un xic oblidades de la pública devoció.

França, sense anar més lluny, veu en a tothora la Verge Blanca, la miraculosa aparició de la gruta de Lourdes. Resguardada per una llarga singlera, roman quieta a la volta d'un riu, contemplant cada dia cares noves que de totes les terres venen a impearlar el seu poderos au.

La nostra la Verge Bruna, Patrona dels catalans, ha volgut que el seu Castell s'alça triomfant al cim d'una muntanya, com si com-

presqués que l'activitat de la terra que patrocina reté els seus fidels a les tasques diàries i Ella, volgues contemplar-los en tots moments. El Montserrat és per a tots nosaltres, els aimants de les coses de la terra, els aspirants a la seva rechristianització, el que per un feble és una clínica, ja que al cim de la "santa muntanya voltada d'oliveres" hi trobem la medicina que tot i enigorir el nostre cos amb la salubritat dels seus aires, enforteix el nostre esperit i l'ànima a la lluita i a la conquesta per Crist.

Per què els monarques de l'antic reialme d'Aragó pujaven a retre homenatge a la seva Regina? Per què aquells homes d'espiritualitat extraordinària que després l'Església ha canonitzat, han pujat a pregà davant la Moreneta? Per la mateixa raó que avui nosaltres hi anem: per a buscar l'àle espiritual que els havia de fer valents en el domini dels pobles; per a copsar l'amor etern que els havia de sobrenaturalitzar; per a trobar-hi nosaltres la salut i la força, l'amor i la gràcia que ens fan caminar pel sendero pacific que ens traça el Crucificat.

Tarragona s'alça avui amb vestit de festa. La seva Catedral metropolitana veurà adornat un seu altar amb una imatge de la Verge de Montserrat. Vol dir això que "l'electa muntanya de l'excelsa Mare de l'Unigenit" s'oblidà dels tarragonins?

Menys que mai; ja que aquella imatge nova recordarà constantment als seus devots que "des de l'alt castell de Montserrat hi ha una Verge poderosa, més forta que un exèrcit en ordre de batalla, que constantment defensa d'enemics espirituals i temporals a tota la terra catalana, que té encomanada".

LLEO MAXIM.

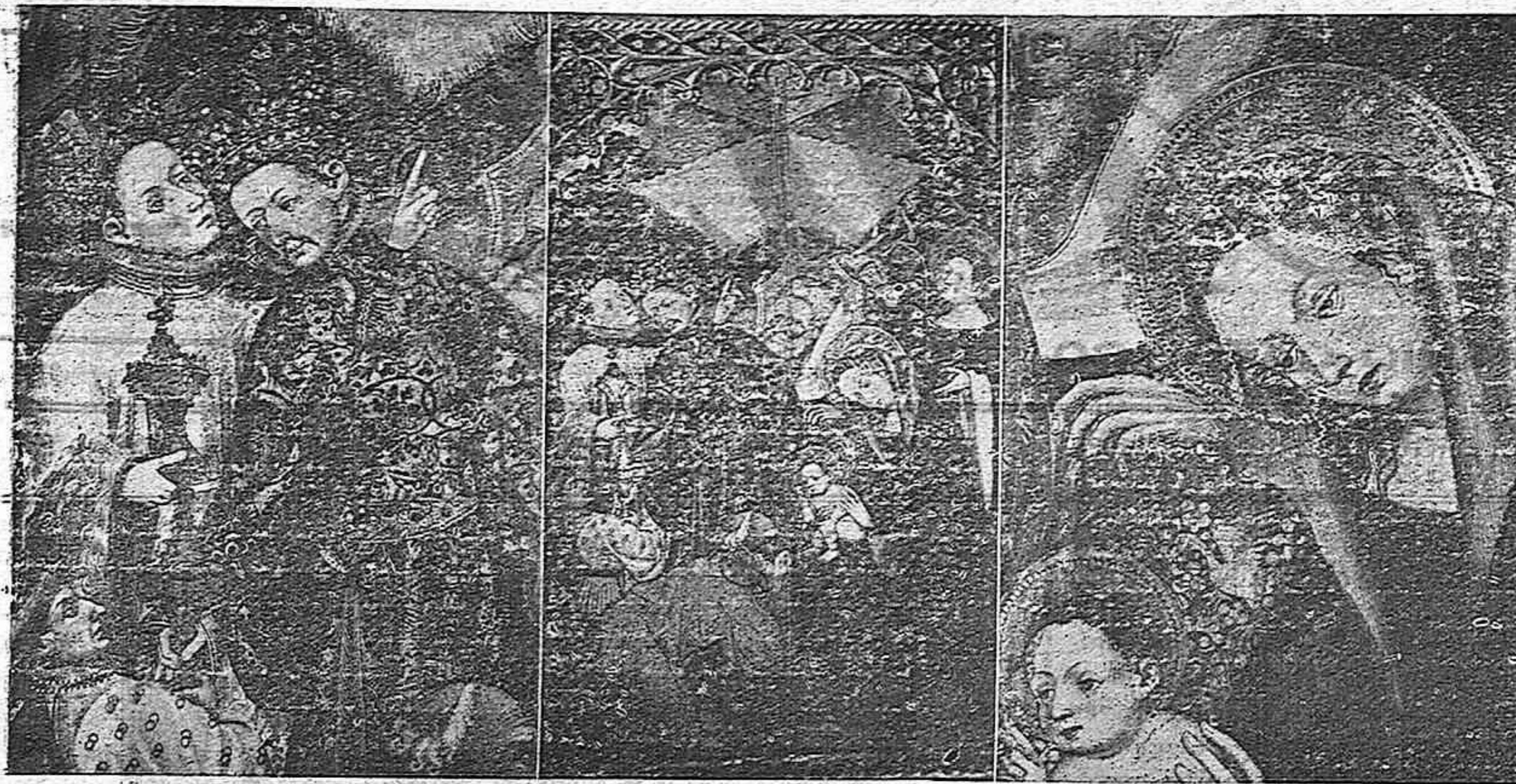
Sant Lluc Evangelista
Detall

Taula de l'Anunciació de la
Mare de Déu

Sant Mateu Evangelista
Detall

L'Adoració dels Reis
Detail

Taula de l'Adoració dels Reis

L'Adoració dels Reis
Detail

Senyera negra

de la blanca pau...

La pau majestuosa de la nostra Catedral serà avui acreuada amb una nova. Majestat pacífica. Per inspiració d'un d'aquests bisbes que la litúrgia anomena "prínceps pacis"—els quals, cooperant a la gràcia de l'Orde, tenen tant de poeta com de pare—d'ara en endavant la nostra Seu servarà en tron més digna una més digna imatge de la Moreneta.

Hi estarà bé, dins la penombra una Verge morena. Una Ombla vaginal dins la casta foscor catedralícia.

Pisa, la ciutat italiana del campanar que es torc com un braç fatigat que vol repòs, es féu portar de la muntanya del Calvari, tota una nau plena de terra trepitjada pel Crist. Cregué que el somni dels seus morts seria més segur si els feia reposar la testa freda en la mateixa terra en què hò va fer Jesús.

Així mateix, desitja Tarragona, la pau per als seus fills. I veu que al cor de Catalunya hi ha una Verge pacífica—qui sap si emmorenida precisament dels sols abrusadors de tantes guerres amb què ens assegurava una perpetua tranquil·litat. Tants cops ho havem resat! "Oh Verge de Montserrat que teu la vostra santa muntanya voltada d'oliveres, signe de pau! Coneix als vostres catalans una pau cristiana i perpetua..."

I mans episcopals han tingut cura que la pau tarragonina fos estintolada sobre la pau de Montserrat. La nova imatge de la Moreneta tindrà per pedestal, un esqueix de penyal montserratí.

Es ben bé una celeste paradoxa. La Pau que duu l'estandard blanc, pels catalans té per senyera una Madona negra! La Verge inofensiva que fa estremir de joia amb el respir els místics gessamins; els lliris castos, s'ha triat per morada el més fornít castell de roques-sers!

Són lliçons per a tu, ànima meva! La gràcia de Déu en aquest món no treu esclat. Mires el cel s'enfosqueix. Déu ombreja el seu rostre. I és solament en cloure els ulls que l'iluminarà.

Són lliçons per a tu, ànima meva!

Només una muntanya torturada—només un cor sotraquejat, retort per la dolor—és digne de tenir, plantades als seus peus, les oliveres...

Madona Moreneta, d'avui en endavant, farà més pura encara la penombra del nostre primer temple. Es deure dels tarragonins, que com a Montserrat, l'envolten i la guardin una àmor i una pau benedictines.

MIQUEL MELENDRÉS, Pvre.

Per a la Setmana de Formació Social de la J. F. de A. C.

COM A SOCIES DE JOVENTUT

Ha parlat el Papa i no una vegada. Ja n'hi hauria prou que una vegada ens haguess parlat Pius XI. Equip social obligatori per a la societat de Joventut:

En ordre a la formació que vol-

el nostre Cap "les organitzacions de Joventut cal que es dediquin especialment al treball de formació".

En ordre a la cooperació a l'apostolat Jeràrquic "que sense perjudici de la tasca d'una seriosa preparació" hem de realitzar.

Tres Sants Diaques Martirs
Detail

Taula de la Coronació de la Mare de Déu

La Pentecosta
Detail

Clínica Dental Dr. Algueró

METGE - DENTISTA

Secció d'Ortodoncia

(Correcció de malposició de Dents), a càrrec de l'Especialista

D. Costa del Río

Ex-Intern de l'Escola Dental de París, Berlín i Viena.

Consulta: de 9 a 12 i de 3 a 7

DISSABTE: de 8 a 11

HORES CONVINCUGUES

Rbla. 14 d'Abril, 24, pral.

Telef. 1515

Mirem-nos a nosaltres mateixos i no oblidem que després d'atendre a la santificació de la nostra ànima, és encarada al cel l'A. C., ella ens empeny a preocupar-nos del bon ordre en les coses terrenals; I és ben clar tanmateix, car, no podríem fruir de les delícies de la societat triomfant si no haguéssim sabut ordenar cristianament la nostra vida en la societat militant

A tils clucs hem de coneixer els viaranys de la vida social per a saber sempre a tothora fons on podem arribar els nostres passos de catòliques en tots els camps. Estu-

diem pam a pam els senderons de la família, la "classe", la ciutadania per tal que "el nostre peu no ensopegui en la pedra".

Volem arribar a les ànimes. Treballarem emeses per la illusió santa de reconquerir tota la Pàtria per Crist. I tota una majoria aclapadora és lluny nostre.

La multitud que viu encegada de prejudicis contra l'Església. I no podem donar-los la llum directa de les coses invisibles. Per camins materials, només, els podrem conduir per les rutes espirituals. Fent que els tresors del cristianisme so-

lucionin els problemes de la vida pràctica, es quan sospiran el seu preu infinit.

Si així entenem que s'ha d'exercir la nostra missió apostòlica, fàcil ens serà també l'entendre com ens cal coneixer intimament tots els aspectes dels organismes socials, amb totes les necessitats que viuen els germans que ens cal portar a Crist.

La Setmana de formació social, doncs, ens exigeix una participació entusiasta.

M. T.

Traspès de la Mare de Déu

Detail

Traspès de la Mare de Déu

Detail

Traspès de la Mare de Déu

Detail

NOTICARIO BREVE

Stalin ha expuesto a Eden los temores que abriga Rusia.

—Se insiste en la celebración de una Conferencia general, después de la de Stressa, para que participe Alemania.

—Laval y Titulesco, comprueban la penetración de Francia con la Pequeña Entente.

—Aumenta la tiranía entre Italia y Abisinia.

—Causa impresión el programa del Gabinete Van Zeeland.

—Intensificación de la competencia de armamentos.

—Un periódico polaco, asegura que en Berlín se ha llegado a muy importantes acuerdos.

—El "Daily Mail" ve en perspectiva graves amenazas para la paz, fomentadas por Rusia.

—El Tribunal de Garantías ha examinado el escrito de recusación presentado por los defensores del ex Gobierno de la Generalidad, contra varios vocales de aquel organismo y acordó desestimar.

—Ha constituido una imponente manifestación de duelo el entierro del señor Moragas.

—La policía ha descubierto la organización de la banda de sabotejadores de tranvías y autobuses barceloneses.

—La Cámara suspende las sesiones hasta que se haya constituido nuevo Gobierno.

—El partido agrario acuerda no formar parte de ningún Gobierno presidido por radicales.

—Las milicias de jóvenes socialistas continúan con sus paradas y sus ejercicios a los acuerdos de la Internacional en La Coruña.

—En cambio a propuesta del ministro de Obras públicas se acordó que, una vez concedido el indulto a González Peña, no se realizará ninguna otra ejecución.

—Así se defiende a la sociedad.

—Los socialistas lanzan en Madrid un manifiesto en el que reemplazan a sus afiliados, cordialidad en las relaciones políticas, poner en pie la actividad de los Sindicatos, la propaganda, la acción inteligente, etc.

—Ha sido encargado de la formación de nuevo Gobierno, Léroux.

Sed todos colaboradores del periódico católico. Lo son los que a él se suscriben, los que le hacen donativos, los que en él se anuncian, los que le envían noticias, los que le recomiendan. A todos les dará Dios en su día premio de verdaderos colaboradores, como exigirá responsabilidad tremenda a los que tales oficios hubieran prestado a la Prensa mala (Sardá y Salvany).

L'art i la moral

Aquest tema, de tant remenat ara resulta confús. No serà debades, potser, tractar de definir-ho, puix una qüestió definida és mig resolta.

Es diu ordinàriament que l'art i la moral tenen cadascú un domini pròpi. Així com el moralista no s'ha d'ocupar de la bellesa, l'artista no està obligat a preocupar-se del bé moral; la bellesa és el bé de l'artista, i l'art no té altre fi que l'art. Voler fer de l'artista un predicador de moral és desplaçar-lo del seu objecte i fer-lo entrar en una motivació que li és estranya. Tanmateix però, l'artista és home, i la moralitat d'un acte és la qualitat que estableix una relació de conformitat entre l'acte i el fi de la vida humana.

L'home té un fi que ha de mirar d'aconseguir: aquest fi és el perfeccionament del seu ésser i de la seva vida, en vistes a una vida eterna que ha de guanyar pels seus mèrits. Adhuc els qui no admeten la sanció eterna, han de reconeixer un fi qualsevol a la nostra activitat, i posar-lo per damunt del plaer i de l'interès. Tot el que contradíu aquest fi és dolent; tot el que contribueix a la seva consecució és bo. Aquesta és la llei de l'activitat humana.

L'artista no pot substreure's a aquesta llei. Es per això que la teoria de l'art *independent* recolza sobre un equívoc. L'art en si mateix és independent en el sentit que té un objecte propi, diferent del de la moral; però mentre sigui un home el qui exerceix l'art, ha de subjectar-se a la llei de l'home, ha d'ésser tributari de la moralitat. La moral no és la finalitat de l'art, però imposa una norma i un límit. Si l'obra d'art respecta aquest límit, i, d'altra banda és estèticament bella, no se li ha de demanar res més. En canvi, si l'obra d'art compromet la dignitat de l'home apartant-lo del seu fi superior la moral té dret a demanar-li comptes, i tothom té el deure de condemnar-la.

L'art procedeix d'un home i s'adressa als homes. Tota influència ha de tenir una regla, com tota força ha de tenir una llei, sinse la llei la força és una cosa execrable; una força que traspassi els seus límits ve a ésser un perill social. I l'art, a la seva manera, és una potència, si aquesta no té llei, produirà el mal en comptes del bé que tot poder ordenat ha de produir. El talent imposa deures, i el primer d'aquests deures és no empenyir al mal, amb qualsevol pretext, a la multitud de les ànimes temptades.

En resum, l'art no és independent de la moral. Tot el que pertany a l'home té la seva regla, que consisteix en no separar l'home del seu fi personal i social; i això és més necessari en l'art que en la ciència, precisament perquè està més exposat a caure en la sensualitat.

La immortalitat en l'art pot manifestar-se de dues maneres: excitant al mal, o per la lliure pintura del mal. El desnú, en si, pot ésser perfectament cast; en la forma en que és tractat modernament no ho és, és més aviat una provocació en la qual l'estètica hi és absent.

P. ANTON M.^a DE BARCELONA.

Estudi crític
Joan
Sebastià
Bach

En Joan Sebastià Bach és un centre musical, que marca una fita de perfecció artística mundial, on hi afluixen, els segles precedents a ell, plens d'aspiracions de redempció: i els esdevenidors, com a derivacions i eflusos vitals d'aquest nucli vigorós de música digne i rublera d'honorabilitat.

Són contats dintre l'art diví els moments centres, són contadissims; però sens dubte, cap tan remarkable com En Bach.

Bach és Bach en l'orquestra, en la polifonia vocal, en la música

de Cambra, en la música orgànica, en els petits estudis i en els de gran volada. I en els instruments, en el piano, el "Clavecin" els hi fa dir tot el que permeten, i encara més s'avenga a llurs possibilitats a faisó de visionari i profeta.

Dintre ei gènere de música que Bach conreuà (que era, almenys, de dues centúries precedent a ell) res hi trobem escrit amb l'elevació artística, amb la honorabilitat, i amb la emotivitat, que ell ho féu.

Bach en tot és igual, això és:

Bach en tot és gran, magnifica va a la realitat artística, a la producció de la bellesa, deixant a banda tot el que pot afegir l'emoció digne i severa de l'art; Bach era modestíssim, ell no sabia que un dia fóra anomenat el "Pare de la música", que esdevindria el mestre dels segles. Modestia de grandesa immensa, allionadora en tothora.

Els esforços dels seus preterits i contemporanis, Bach els reculleix, i sense violències, ni desnaturalitzacions, els eleva, i els hi tramej vigoritzacions, després de passar-los pel prismà lluminós de la seva genialitat musical i sentimentalitat artística.

A mí, dues són les coses que més em meravellen en el camp de la música: la Polifonia Clàssica, i Bach. Aquella ens condueix a la contemplació mística de la Bellesa Suprema, aquest em porta a la contemplació de la mateixa pels camins de la natura. La primera és revelació sobrenatural; la segona és revelació natural. La Polifonia Clàssica és la mística, Bach és la ciència: una i altra al servei del Centre de tot Art i Ciència.

Bach en totes les seves obres, riu, plora, canta, prega, afalaga, entristeix... és a dir, passa per tota la variada gamma dels sentiments dignes de nien en l'ànima. Ell, en frases de poques dimensions, com qui no diu res, arranca dolls caudalosos de misteri i de passió en la frase que amb simplicitat i candor acaba d'exposar, emportant-se'n l'ànima, amb una força irresistible, a les regions més divines i insospitades.

Verament, sembla que vegí cara a cara les essències del sentiment i dels sensos; sembla un filòsof de la bella art dels angles, un vident de la més alta bellesa artística.

L'obra del mestre de Leipzig és fantàstica, exorbitant, i difícilment serà superada en els motllos d'aquesta manifestació de l'art, raó per la qual, encara avui dia, és Bach un centre d'energia vital per a la música. Objectivament considerada, la seva obra és colossal, i arriba la seva extensió a tots els indrets muscables: música religiosa a prufusió, de Cambra, d'òrga: de concert, música vocal en tots els caires, de gran orquestral, de petita orquestra... i dintre tots els estils hi trobem impres el segell de la seva grandesa, no hi falta en lloc l'alena genial del, en tots conceptes. Mestre.

A Joan Sebastià Bach, com a compositor, els seus contemporanis no l'entenen, i si alguns l'arribaren a capir fóren els seus enemics... Quantes amargantors degué tastar el pobre...! La "Passió segons Sant Mateu" era massa llarga... El "Magnificat" massa intrincat... La "Missa" presentava amb desmasia dificultats d'extensió, vocal... en fi, hagué de sentir-se flagellat per les nombroses niceses que senti, que només troben els esperits mesquins, potser impotents per a produir res i per a fer una critica seria i assenyada, i que, en canvi, acostumen a produir-se amb menyspreu entorn del que no s'ha fet per ells. A J. S. Bach, com a tots els genis, certament que no li mancaven contradicitors i apagallums, per a dir-ho de faisó més entenedora.

SONET A L'ESPOSA

PRESSENTIMENT (1)

Sembla que, avui, ton esperit reculls
i en tu mateixa serener retrobes;
rera les roses verdes dels teus ulls,
uns altres ulls esguarden coses noves.

Tes mans--acoblamet de neus i flors--tremolen d'una angèlica alegria;
en ta paraula ja hi pressento els plors
d'aquell infant que, rera els ulls, espia.

A penes gesaré premer tos dits.
Fug del teu front, deixant-hi una llum clara,
l'estrella de cinc puntes dels sentits.

I, amb un resso de meravellament,
per a besar-te amb la paraula: mare.

mos llavis s'entreobren, castament.

FREDERIC ALFONSO I ORFILA

(1) Premiat amb la Flor Natural en els Jocs Florals Escolars d'enguay.

Les pintures de Tizià seran exposades a Venècia durant mig any

Aquesta primavera s'aplegaran al Palau de Pésaro de Venècia, damunt del Gran Canal, gairebé tota la immensa producció pictòrica de l'eminent artista italià i romandran exposades al públic fins l'acabament de la tardor.

Tizià va néixer a un poblet del Tirol l'any 1477 i va morir centenari a Venècia, que va ésser sempre la seva ciutat predilecta. Es va dedicar de molt joventat a la pintura a la qual l'atreia una vocació irresistible. Sota la direcció dels mestres Rossi i Bellini, figures destacades del renaixement, va donar al públic les seves primeres creacions que van proporcionar-li merescuda popularitat.

A la mort d'aquests, Tizià esdevingué l'artista obligat dels Prínceps i dels Magnats, adquirint honors i guanys que li permeten fruir esplendidament de la natura que tan abellia i que va saber deixar amb un realisme tan viu en els seus quadres.

Cap pintor pot vanar-se d'haver deixat un bagatge de pintures tan extens i tan valuós. El seu pinzell privilegiat va posar a les telles, ultra retrats acabadissims de persones de tots els estaments socials i de totes les

Veritablement que davant l'ample volada d'aquest artista, hom es dóna compte de la mesquinesa pròpia. Sembla talment que la Suprema Harmonia es compagüé en abocar-li abundosament les uncions de les magestats i sabidurias de la glòria. Tot en Bach té un reguest de diví, de perdurable, d'ultra-humà. Déu li obrí de bat a bat la gran portalada de la visió i inspiració artística.

Morí ceguet... Vegé coses molt més falaguères què la terrissa que es belluga. Benaventurat ell, si a l'obrir la vista a l'enllà, es troba amb els divinals resplendors de la llum i glòria de la Bellesa Eternal.

Vària

LA CAPCALERA DE LA NOSTRA PLANA

Hem rebut nombroses felicitacions pel dibuix de la capcalera de la nostra plana, que vàrem publicar diumenge passat per primera vegada. Aquest dibuix és original del nostre bon amic En Marcel Riera i Pàmies, a qui tramestem des d'aquí el nostre graciament.

ELS EXITS DE TRES ARTISTES TARRAGONINS

Després d'haver donat amb grandioss èxit l'anunciat concert de la "Filharmònica" els genials artistes Joan Gibert, Xavier

(Segueix a la 2ª plana)

MN. ANTON TOMAS, Pvre.
Mestre de Capella de la nostra Seu.

Els mestres artistes a

Riudecanyes

Riudecanyes, durant el temps medieval, era una vila de bastante preponderància. En ella tenia residència la cort baronial d'Escornalbou. L'arquebisbe de Tarragona, senyor jurisdiccional d'aquella baronia de set pobles amb nou termes, tenia a Riudecanyes el batlle general, el notari i el jutge, amb la curia corresponent. En tenim coneixement històric d'ençà de l'any 1387. I la preponderància de la vida durà fins que varen tenir vida els antics senyorius (1811).

Riudecanyes quedà vinculat amb el nom d'una sèrie d'artistes, alguns dels quals, no gaire coneguts, ens deixaren allí i a fora una munió d'obres de mèrit indiscutible.

Naturals de la població, cal esmentar Mateu Ortoneda, Joan Guasc i els germans Lluís i Tomàs Argüello. Altres, com Rovira, Santfeliu i Oxando, hi deixaren llurs signatura.

Mateu Ortoneda, la biografia del qual han mig reconstruït Alexandre Soler i Marc i Mn. Josep Palmer, és l'amo dels pintors tarragonins quarecentistes. Devia néixer a Riudecanyes els últims decennis del segle XIV, puix que en 1419, resident a Tarragona, es titula ja pintor d'aquesta ciutat. Rafael Benet (1), seguit a Soler i March, dóna molta importància a l'art tarragoní, del qual n'era mestre Ortoneda. Possiblement el notabilíssim Jaume Huguet va seguir les directrius d'Ortoneda.

Són moltes les obres que amb fonament han estat atribuïdes a l'Ortoneda. Però solament en dues hi és estampada la seva signatura: al retaule de l'Epifania, de Solivella i al tríptic de Santa Caterina, que es guarda en una col·lecció particular. Hom el vol veure a Santes Creus (1411) pintant el formós retaule major, el qual, en 1655, passà a la parroquia de La Guàrdia dels Prats, i ara acaba d'ésser restaurat a la Catedral de Tarragona; a l'Hospital de Sant Joan de Reus (1418), a la parròquia de Cabra (1424), i a Sant Miquel de Manresa (1425). També se'l considera autor del de Sant Llorenç de Tarragona (1419) i del de la Verge dels Set Goigs, de Reus (1423), el qual aquests dies està en perill de caure a mans estranyes si els reusencs amants de l'art patri no hi posen cura.

Joan Guasc — apellatiu abundant a Riudecanyes — es troben en els primers contractes que varen fer-se per a la construcció de la nova església d'aquella vila, pel juny de 1581. No en coneixem cap obra. Assisteix només a la reunió amb el nom de pintor de Riudecanyes (2).

Lluís i Tomàs Argüello treballen en la construcció de l'església en 1582. El nom de Lluís ja no es torna a llegir en cap lloc més. Tomàs, pel juliol de 1584, es posà d'acord amb els paraires de la confraria de Sant Salvador per a construir un retaule. El 16 d'abril de 1599, el rector Mn. Mi-

quel Miralles contractà la construcció del retaule del Roser amb l'escultor de Falset, Josep Rovira, pel preu de 87 lls. 58 s. i 4 drs., encarregant-se de pintar-lo, 2 gener de 1601, Tomàs Argüello, per 98 lls. i 6 s. (3). Prèvies repetides peticions, els confraires de Sant Eloi obtingueren capella pròpia el 2 de setembre de 1598. El retaule, construït també per Tomàs Argüello, fou començat per Sant Bartomeu, 24 d'agost de 1609, el cost del qual s'elevà a 242 lls. 16 s. En 1620 es devia posar a les ordres de Benet Baró, escultor de Tarragona, el qual havent-se encarregat de la construcció del retaule major i sagrari de Riudoms (22 març 1620), entre els seus operaris es legeix Argüello (4).

I els mestres foresters no es cassejaren tampoc a Riudecanyes. Cridat per mestre Casany, natural de la vila, mestre Joan Santfeliu, arquitecte de Cambrils dibuixa la planta i façana de l'església parroquial, 10 juny de 1582, encarregant-se immediatament de tota l'obra, esment acabada en 1598. Durant la revolta de la separació de Catalunya la vila sofri moltíssim. El comandant Caramany els eixí en un sol dia el pagament de 500 lls., entre molts altres, 19 de juliol de 1647, prestat que varen fer al noble cavaller de Vinyols, Pere Cavaller. L'església fou restaurada en 1680 (5).

En 1760 l'escultor i organista portugués Manuel Teixera, pel preu de 110 lls. fa una completa restauració de l'orgue.

L'altar del Roser, qual confraria fou establerta el dia 9 de maig de 1591 i canònicament aprovada pel P. Joan Lloases, provincial dels predicadors, també fou derruit. Ens ho prova el contracte que féu el beneficiat Mn. Josep Savall amb l'escultor de Constanti Antoni Oxando, per a la construcció d'un nou retaule (1762) pel preu de 400 lls., comptant la plantació. Deu anys més tard, en 1772, fou daurat pel tarragoní Gregori Ivern, amb paga de 500 lls.

Les mutilacions intencionades que han sofert els llibres de l'arxiu comunal, barroerament tractats, ens impedeixen precisar exactament altres construccions i els noms d'altres artistes. Amb tot sabem que en 1602 es treballava en la construcció de l'altar major, un dels retaules renaixentistes més escaients per la seva sobreitat i elegància de quants n'hem pogut veure a les comarques tarragonines.

TOMÀS CAPDEVILA, Pvre.

(1) "La Veu de Catalunya", 3 maig de 1933.

(2) Rrx. Municipal de Riudecanyes. Llibre d'Actes 1580-1690.

(3) Llibre de la Confraria del Roser.

(4) Arxiu municipal de Riudoms. Llibre de Determinacions, 1620.

(5) Arxiu municipal de Riudecanyes, cb. kit.

La lectura de les obres dels nostres clàssics

Fa veritable pena avui, l'haver de constatar la poca afició que hi ha en el nostre poble a llegir les obres dels nostres autors antics, a qui la Literatura honra amb el nom de clàssics.

Clar, també, que, en general, no es llegeixen obres de qualitat, sinó llibres insubstancials i poca-soltes, quan no, per dissot, lectures del color de les fulles, francament pornogràfiques i purament dissolvents. I això produeix una ferida mortal a la nostra cultura. Es una mena de glavi que es clava poc a poc a la medula de les nostres valors espirituals més cares.

Deixant a part, però, la crítica d'aquestes lectures dissolvents, condemnables per si soles, i també la que correspon a les lectures sense contingut, que no són fonts d'assimilació espiritual, voldríem parlar avui d'aquelles obres belles, exquisides, pulcres, alliconadors, perfumades, quasi diríem, que són fruits d'intel·ligències sobre sortints i de sensibilitats desenrotlladíssimes; les obres clàssiques.

Aquestes obres d'escriptors modèlics de la nostra llengua, dormen avui, en els prestatges de les Biblioteques el son dels justos, sense una mà que les acairon ni les afalaguï i sense uns ulls que devorin amb ansietat la seva riquesa d'espiritualitat. I això que durant anys i anys, han sigut moltes d'elles companyones fideis de generacions pretèrites nostres, i han estat guardades amorosament dintre les calaixeres perfumades d'espigol i romaní, sota el coixí de les donzelles i han inspirat gestes sublims i pàgines d'Història.

La lectura d'aquestes obres té una importància capital. I la té per tres motius. Es innegable el que correspon pel seu mèrit literari. Ho és també per motius de confirmació gramatical, puix les obres clàssiques han contribuït a l'estrucció de la Gramàtica catalana, i el seu estudi ha servit per a purificar i sublimitzar la nostra parla, a més de donar-li viror i galania. Tercerament, ho és també perquè la lectura dels clàssics, contribueix palesament a què els estudis històrics siguin complementats i "ambientats" si se'n permet el mot, ja que aquesta, ens dóna idea clara i precisa del moment en que han ocorregut els fets i ens descorre el vel de l'època; Costums, indumentària, ceremonial, tractaments, manera de viure, manera de pensar i mane-

ra de sentir... queden fotografiats amb tota mena de detalls, fent-nos obrir els ulls en molts punts foscos de la Història.

Sense aquests motius, encara en trobaríem d'altres; d'estètica, de patriotisme, de cultura, etcètera.

Qui no ha llegit, per exemple: "Lo Somni" de Bernat Metge, "El Llibre d'Amic e d'Amat" de Ramon Llull, la "Crònica" de l'alt Rei En Jaume, "Els Cants d'amor" i els "Cants de Mort" d'Ausiàs March, podrà difícilment formar-se idea de co que fou l'Edat Mitjana a Catalunya, amb totes les seves negrories i aspereses, amb tots els seus netguts i inquietuts... Qui no ha llegit "Blanquerna" de Llull, "Brevoiloqui" de J. de Galles, la "Disputa de l'ase" de Turmeda, el "Llibre de les dones" de Roig, la "Crònica" de Muntaner i els llibres d'Eiximenis, Rois de Corella, Jordi de Sant Jordi B. Oliver no podrà fer-se idea plena de la belesa de la nostra Literatura ni de la força literària i emotiva dels nostres clàssics.

Hi ha paràgrafs en aquestes obres rublerts de naturalitat, de poesia, de sobrietat, que encisen i corprenen. Paràgrafs que valen per tot un llibre. Les descripcions són minucioses, els personatges sempre encarnen un ideal, un símbol, un sentiment... Obres definitives, modèliques, joies de la Literatura Catalana.

Ja veus, lector amic, doncs, la importància cabdal que té per a nosaltres la lectura de les obres clàssiques que "són la llum que irradia a través d'uns segles".

Ja veuràs també, com si te'n cau una als dits, no la deixaràs fins a llegir-la de cap a cap.

Jo, et recomanaria si les meves paraules t'han convencut, les edicions de "Els Nostres Clàssics" de l'Editorial Barcino, que tenen tota mena de garanties de fidelitat de versió i de pulcritud literaria.

I per acabar, sols dos mots. Llegeix obres de qualitat. No perdis el temps en lectures vanals que no deixin restre. Forma't. Instrukteix-te. Perfecciona't. Les obres dels clàssics contribuiran a ajudar-te en aquesta tasca, i deixaran dintre teu el regust d'aquelles pomes camosines dolces com l'arrop i flairoses com les roses, que guardaven les veilles en un recó de la calaixera, en el temps de l'avior.

MARCEL RIERA I GUELL.

CRITIQUES

"El retaule de la Mare de Déu de la Catedral de Tarragona" per Joan Sutrà i Viñas - (Premi del concurs de Museus, Any 1934 de l'Institut d'Estudis Catalans) - Fascicle de 18 pàgines en F.º, 16'5 x 24 cm. i VIII làmines. - Barcelona 1935.

Tenim a les mans un llibre documentadíssim, fet amb tota la "veritat" si se'n permet el mot. La descripció i els intents de filiació del preciosíssim retaule de la Mare de Déu que enriqueix la nostra Catedral, obra meravellosa del segle XV han estat realitzats amb la cura i l'amor extraordinari per a les nostres coses, que posa sempre el Sr. Sutrà.

L'autor, després d'exposar els antecedents d'origen d'aquest retaule considerant-lo propviuent de l'església de La Guardia dels Prats, prop de Montblanc, enumera uns indicis marcadament fundats, de què aquest retaule fos el mateix que durant el segle XVII passava del Monestir de Sant Joan de Reus, a l'església del poble abans citat.

Fa la descripció minuciosa d'aquesta obra mestra del gòtic català fent resaltar totes les particularitats i tots els detalls de la mateixa,

a la reconstrucció els guardapols, i que com a conseqüència els pinacles que l'autor situa damunt la imatge central, deuran ésser collocats precisament sobre aquelles imatges.

Felicitem al senyor Sutrà pel seu treball documentat i saturat d'interès, en pro de coses que afecten a la nostra Tarragona en particular i a l'Art en general i li preguem que no defalleixi en les seves tasques, pel bé de la Cultura.

P. W.

(Ve de la 1.ª plana)

Gols i Josep Català, tots ells de casa nostra, n'obtingueren un altre de brillantíssim, a la veïna ciutat de Reus. Vagi la nostra més pregona felicitació.

PROPOSICIO QUE CAL RECOLLIR

El crític musical de "La Cruz" en la seva rescenció del concert de la "Filarmònica", proposà la celebració d'un magnè acte, dedicat a la música de Bach, pels mateixos tres artistes tarragonins. Nosaltres ens hi adherim totalment. L'èxit artístic i de públic, és segur. La nostra prestigiosa entitat musical "Filarmònica", té la paraula.

EL "QUIJOTE" AL FRANCES

Dintre poc es publicarà una acuradíssima versió del "Quijote" al francès, deguda a la ploma del gran literat, Francis de Miomandre. La traducció estarà il·lustrada artísticament amb dibuixos de Berthold Mahn.

IMPORTANT EXPOSICIÓ A "L'ORANGERIE" (PARÍS)

A "L'Orangerie" de les Tuilleries, s'ha celebrat darrerament amb un èxit grandíssim, una interessantíssima Exposició, dedicada exclusivament als pintors realistes francesos del segle XVII. Els especialistes i crítics han estudiat el realisme en la pintura francesa, descobrint una nova figura pictòrica, Jorge de La Tour. En aquesta Exposició s'ha comprovat també la influència de la pintura espanyola, en aquell temps damunt la francesa.

UN ALTRE MONUMENT NACIONAL A CATALUNYA ...En la sessió que l'Acadèmia de la Història ha celebrat darrerament, s'ha designat al senyor Gómez Moreno, per tal que faci la reglamentària informació, a fi de declarar Monument Nacional, el Monestir de Sant Pere en Sardà de la província de Barcelona.

UN ANIVERSARI

El dijous passat, dia 28, va complir-se el 420.è aniversari del naixement de la Mística Doctora, glòria de les lletres hispanes, Sta. Teresa de Jesús.

UN COMPOSITOR MUSICAL CATALA, TRIOMFA A PARÍS

...A París, la prestigiosa orquestra "Poulet", ha estrenat amb grandíssim èxit la "Suite Barceloniana" deguda al compositor català Marius Casadesús. La critica parisenca ha comentat amb grans elogis la nova composició musical.

HOMENATGE A NARCIS OLLE

El passat dijous, a l'Ateneu Barcelonès, es féu una vetllada d'homenatge al malaguanyat literat català Narcís Oller, en la que hi prengueren part Manuel de Montoliu, Catarina Albert (Victor Català), Maseras, Arnest Moliner i Brasés i Joan Santamaría. L'acte revestí una veritable solemnitat.

UNA EXPOSICIÓ DEL PINTOR FORTUNY

Amb un èxit esclatant de critica i públic, se celebra a Madrid una exposició de les aquarelles del malaguanyat artista reusenc Marian Fortuny.

LLIBRES TRIATS

RUTTEN. "Doctrina Social de la Iglesia"

PEMAN. "Cuando las Cortes de Cádiz"

PEMAN. "Cisneros".

DICKENS. "El grill de la llar"

Cartas inéditas de Napoleón a María Luisa.

CORTES. "Se casa una infanta"

JORDI DE SANT JORDI. "Els nostres poetes"

LOPE DE VEGA. "Cancionero Divino"

CASELLAS. "Els sots feréstecs"

TWAIN. "L'elefant blanc"

FORT. "Caliu"

Tots aquests llibres ensens que les novetats literàries demaneu-les al

QUIOSC NOU

Rambla Sant Joan

Telèfon 1026

ALMACENES MARSOL

HOY DOMINGO

GRAN EXPOSICIÓN

Novedades para Primavera y Verano

VIDA RELIGIOSA

SANTORAL

Sant Amadeu, duc de Saboia, Amós, profeta, i santa Balbina, verge. (I. B.)

MISSA D'AVUI

De la IV Dominica de Quaresma.

Primera classe.—Ornamenta morats o rosa.

Estació litúrgica a Roma: Santa Creu de Jerusalem.

La present dominica, anomenada "Laetare", per les paraules amb què comença la Missa, mitiga les austerioritats litúrgiques de la Quaresma, i porta una mica de goig a l'espirit que necessita reconfortar-se, per poder seguir sense defallences, fins al terme d'aquestes penoses setmanes. Avui els ornamentals litúrgics poden ésser de color de rosa; els ministres porten dalmàtiques en la Missa solemne, a l'altar hi ha flors i es deixa sentir l'orgue.

EVANGELI

Continuació del sagrat Evangelí segons Sant Joan:

En aquell temps: Jesús se n'anà a l'altra banda de la mar de Galilea, dita també de Tiberiades: i el seguit una gran multitud de gent perquè vien els prodígios, que obraven els qui estaven malalts. Jesus doncs pujà a una muntanya: i allí seia amb els seus deixebles. S'acostava la Pasqua, la festa dels jueus. Havent Jesús alçat els ulls i havent vist que una gran multitud venia a ell, digué a Felip: D'on comprenen pans, perquè aquesta gent mengi? Això deia per provar-lo: bé prou sabia ell ci que havia de fer. Felip li respongué: Doscents diners de pa no els basten, perquè en toquen un bocí per cadascú. Un dels seus deixebles, Andreu, germà de Simó Pere, li diu: Aquí hi ha un noi que té cinc pans d'ordi, i dos peixos: però què és això per a tants? I Jesús diu: Feu asseure aquesta gent. Hi havia molta herba en aquell lloc. S'assegueren els homes en nombre d'uns cinc mil. Llavors Jesús prengué els pans, i havent conat gràcies, els distribuí als qui seien, i semblantment fé: amb els peixos tant com ne volien. Quan foren satisfechos digué a sos deixebles: Recolliu els bocins que han sobrat, que no es fessin malbé. I així els recolliren, i dels cinc pans d'ordi ompliren dotze paneres de bocins, que sobraren, després d'haver-ne menjat tothom. Aquells homes, havent vist el miracle que Jesús havia fet, deien: Aquest és veraderament el Profeta, qui ha de venir al món. Però Jesús coneixent que anaven a apoderar-se d'ell per fer-lo rei, se n'anà altra vegada a la muntanya tot sol.

MISSA DE DEMA

Del Dilluns després de la IV Dominica. Fèria simple.—Ornamenta morats

MISSA DEL DIMARTS

De Sant Francesc de Paula, confessor. Doble.—Ornamenta blancs

EXERCICIS ESPIRITUALS PER A HOMES I JOVES

Començaran demà dilluns a la Catedral a dos quarts de vuit del vespre, i seguiran tots els dies de la setmana a la mateixa hora i en el mateix lloc.

Al matí, començant el dimarts hi haurà també acte a dos quarts de vuit a l'església de Sant Francesc.

Cal que tots els homes de Tarragona es facin un deure assistir a aquests Exercicis per a preparar-se així a guanyar el Sant Jubileu de la Redempció.

a casa nostra; i la Lliga Espiritual, fundada pel gran patriarca de Ca

QUARANTA HORAS

Es celebren a l'església de Santa Clara, essent les hores d'exposició de les vuit a les onze del matí i de dos quarts de quatre a dos quarts de vuit de la tarda.

El dia 1 comencen a l'església de les R. Oblates.

CULTES PER AVUI

CATEDRAL.—A dos quarts re set, rosari de l'Aurora pels claustres i interior del temple.

A dos quarts de vuit, cissa de co-

A dos quarts de vuit, cissa de comunión general. A dos quarts d'onez, cant de Tercia i benedicció de la nova imatge de la Mare de Déu de Montserrat, seguirà l'ofici de Pontifical que celebrarà l'Excellen-

adoració de la santa imatge i cant del "Virolai".

Tarda, a les sis, conclusió del solemne triduum eucarístic. Rosari, trisagi, exercici, visita pel Jubileu, sermó pel R. P. Isidre Grifui, i reserva.

Capella de la Mare de Déu del Claustre.—A les set, missa, homilia i novena a la Mare de Déu en el misteri de l'Anunciació.

SANT JOAN.—Misses a les sis, set, nou, tres quarts de deu ofici i onze.

Tarda, a les sis, rosari i Viacrucis solemne.

Catecisme a les tres a la Saia Parroquial.

TRINITAT.—Misses a dos quarts de set, dos quarts de vuit, vuit, dos quarts de nou i a dos quarts de deu "Missas d'infants".

Tarda, a les tres, Catecisme.

SANT FRANCESC.—Misses a les sis, set, vuit, dos quarts de deu cantada i onze.

Tarda, a les quatre, rosari i solemne Viacrucis.

A les tres, Catecisme al Casal.

SANT PERE (Serrallo).—Misses a dos quarts de set i nou.

HOSPITAL.—Misses a dos quarts de set i a les deu.

SANT DOMINGO.—Missa a les vuit.

GNES. CARMELITES (Vetlla).—Missa a les set.

NATZARET.—Missa a dos quarts d'una.

SAGRAT COR.—Misses de sis a nou cada mitja hora i a les dotze.

Tarda, a les set, rosari.

CARME.—Misses de sis a nou cada mitja hora, la de vuit de comunió general, dos quarts de deu, dos quarts d'onez y dos quarts de dotze.

Tarda, a les sis, rosari, visita a la Mare de Déu del Salve.

SANT ANTONI (PP. Caputxins).—Misses a les set, vuit i nou.

Tarda, a dos quarts de set, rosari i Viacrucis.

SANT MIQUEL.—Misses a les set, dos quarts de vuit i vuit.

Tarda, després de la funció de la Catedral, Viacrucis.

SANTA CLARA.—A les vuit, missa d'exposició; a dos quarts d'onez de reserva.

Tarda, a tres quarts de set, rosari, trisagi, benedicció i reserva.

MERCE.—Misses a les sis, i a dos quarts de vuit.

Tarda, a les cinc, Viacrucis i adoració de la Vera-Creu.

*** CULTES PER A DEMA

CATEDRAL.—Començaran exercicis espirituals per a homes i joves, a dos quarts de vuit del vespre, i seguiran tots els dies de la setmana a la mateixa hora.

Capella de la Mare de Déu del Claustre.—A les set, missa i novena a la Mare de Déu en el misteri de la Anunciació, tots els dies fins el dia 3.

SANT JOAN.—Solemne septenari dedicat a la Mare de Déu dels Dolors.

Tarda, a les sis, rosari, corona dels Set Dolors a la Verge, sermó pel R. P. Joan Blanch, C. M. F., i cant del "Stabat Mater".

R. OBLATES.—Quaranta Hores.

A les vuit, missa d'exposició; a dos quarts d'onez, de reserva.

Tarda, a tres quarts de set, rosari, trisagi, benedicció i reserva.

NATZARET.—Tarda, a les sis, trisagi cantat, meditació, motet, sermó pel P. Anton Maria de Barcelona.

CULTES PER A DIMAETS CATEDRAL.—Continuen els Sants Exercicis espirituals per a homes i joves.

A dos quarts de vuit del vespre.

Al matí hi haurà també acte a dos quarts de vuit a Sant Francesc seguint tots els dies de la setmana a les mateixes hores i llocs.

SANT JOAN.—A les vuit, missa i segon exercici dels tretze dimarts de Sant Antoni.

Tarda, a les sis, rosari, corona dels Set Dolors a la Verge, sermó pel R. P. Joan Blanch, C. M. F., i cant del "Stabat Mater".

SANT FRANCESC.—A dos quarts de vuit, missa i tretze dimarts de Sant Antoni.

Tarda, a les sis, rosari i Viacrucis.

RESTAURANT BUENSUCESO

CALLE BUENSUCESO, NÚMS. 6 y 8, al lado de la Rambla de Canaletas y muy cerca de la Plaza de Cataluña. Se sirve a la carta a todas horas.

BARCELONA

su estómago

funcione mal...

...no tome productos que tengan substancias que puedan ser peligrosas. Recurra siempre a los que se usan para ancianos y niños de pecho.

En los casos de acidez y dolor de estómago es maravilloso el

DIGESTÓNICO

del Dr. Vicente

VENTA EN FARMACIAS

SE VENDE

casa situada en la calle Mayor, en Torredembarra.

Informarse en esta Administración.

COMPÀNIA TRASMEDITERRÀNEA

Línea de Baleares

Servicio rápido y regular, correo y pasaje. Motonave, Camarotes de lujo.

TARRAGONA a PALMA los miércoles, a las 20 horas. PALMA a TARRAGONA los martes, a las 20 horas.

Servicio para MAHON e IBIZA

LINEA RAPIDA de pasaje y carga para ÁFRICA y CANARIAS. Salida quincenal de TARRAGONA para VALENCIA, ALICANTE, CARTAGENA, ALMERIA, MÁLAGA, CEUTA, CADIZ, LA PALMA, TENERIFE, LAS PALMAS

Conocimiento directo para FERNANDO POO.

Para informes los consignatarios:

Hijos de J. Vilá y Granada

TELEFONO 1243

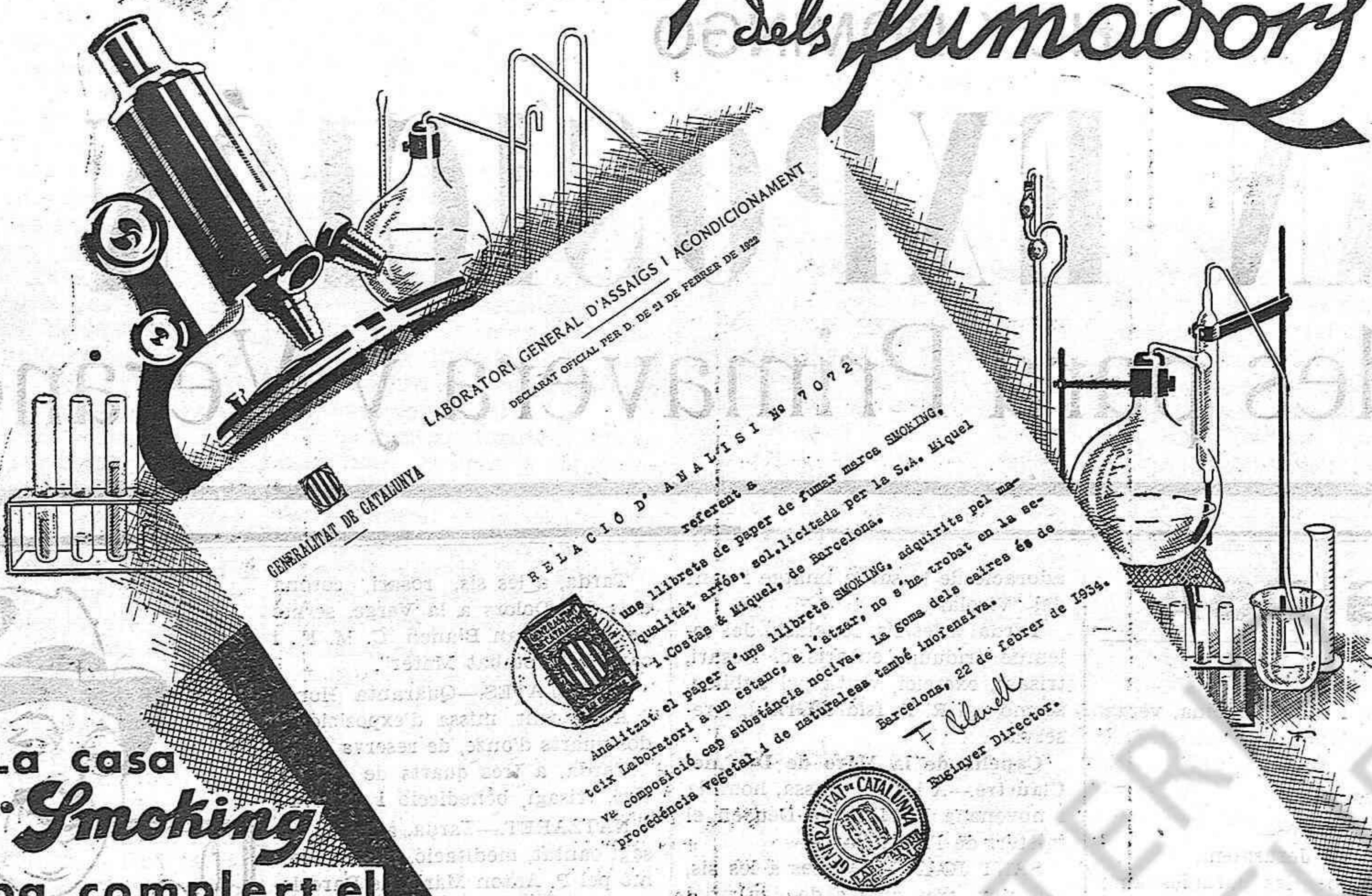
C. JAIME I

Dirección

{ telegráfica
telefónica

{ VILAGRANADA

Vellant per la Salut del fumador

La casa
Smoking

ha complert el
desig de crear di-
verses menes de
paper adequades
als gustos dels fu-
madors nacionals
El nostre esforç
és ara concentrat
a mantenir-ne la
qualitat per mitjà
d'una rigorosa
cura en escollir
els materials
emprats

smoking

LA MARCA INTERNACIONAL
DE PRODUCCIÓN NACIONAL

Deportivas

La jornada deportiva d'avui

Els esportius tarragonins en actiu, celebraran en la jornada d'avui els següents actes:

EN FUTBOL

Aci Tarragona, 4 tarda, camp de l'Avinguda de Catalunya, es jugarà l'encontre més interessant del torneig de pre-promoció.

Vic i Gimnàstic, aquest darrer amb 9 punts i el primer amb 8, però amb un matx jugat de menys, s'apresten a la lluita d'aquesta tarda, decidits a endur-se'l triomf.

El que guanyi, sia el qui sia, es trobarà quelcom afortunat pels efectes de classificació.

El Vic té fama d'ésser un gran equip. I l'afició local espera amb dalit el moment de començar la partida, amb la temèrria per un cantó de que puguin els vigatans furtar-li els dos punts al Gimnàstic, però amb la confiança també de que els tarragonins s'imposaran a la fi i venceran als seus contraris d'avui.

No coneixem al Vic i co ens priva de fer un pronòstic, però la vallada de bona part dels seus jugadors: Losada, Baldrich, Vela, Botella, Buj, etc., fan que esperem per avui el poguer presenciar un gran partit, bo i desitjant a l'ensens per als jugadors locals una tarda de força encert.

Els equips d'un i altre bàndol formaran com anunciam en nostra edició del proppassat divendres.

* * *

El Tarragona F. C., equip titular, marxa avui a Rubí, en partida corresponent al torneig amistós "Copa Catalunya".

Ahir publicàvem integrat l'onze que es desplaça per tal de defensar els colors roig-negres del cercle local.

Bona sort, minyons!

* * *

Abans del matx de campionat que es jugarà a les quatre d'aquesta tarda a l'Avinguda de Catalunya, s'en celebrarà un altre d'amistós, del que en seran protagonistes els equips Athlètic Seirallenc i l'escola del Gimnàstic.

Es provarà segons ens diuen en aquest matx, un extrem esquerra

per part del Gimnàstic, procedent de la Penya Galáveres, i qual cognom és Cervantes.

* * *

I per a finalitzar, al camp de La Pedrera, a les 3'45 de la tarda, el Tarragona F. C. equip B, i el de la Ferroviaria, forniran el seu matx corresponent al concurs "Copa Generalitat".

EN ATLETISME

A les deu d'aquest matí va la primera jornada del concurs "Pere Saigi" per a neòfits, a l'estadi del Gimnàstic.

Els 100 metres llisos, triple salt i 800 metres llisos, són les proves que es portaran a terme.

Fora de concurs, fins i tot els "seniors" i els "juniors" poden prendre-hi part.

EN BASKET-BALL

Comença avui la disputa dels partits corresponents a la ronda final del campionat local "Copa Tarragona".

Dos encontres al camp del Gimnàstic:

A les deu matí:
Fejocistes i Gimnàstic.

Una hora més tard:
Escola Comerc i Penya Junior.

Sembla que Gimnàstic i Penya Junior són els pressupostos vencedors, però si bé els primers gairebé poden considerar-s'hi, els Peñistas cal que vagin amb recel enfront dels escolars.

No fos cosa que aquests donessin un nou ensurt.

EN NATACIO

A les onze d'aquest matí celebra la junta general la secció de natació del Nàutic, essent d'importància i amb vistes a la temporada d'enguany que s'apropa els assumptes a tractar en la dita reunió.

Socis: No hi manqueu!

EN CICLISME

També la Penya ciclista William Carin farà una assemblea general extraordinària, quai està convocada per a les onze del matí d'avui.

La marxa de l'entitat i els afers que té la mateixa en projecte per la vinent temporada de ciclisme, es faran l'apartat dels que hi assisteixin, que es preveu seran nombrosos.

EN AVIACIÓ

La secció Club Aviació de l'A. A. Escola del Treball posa en coneixement que a les nou d'aquest matí començaran els llençaments amb "sandow".

Es prega puntual assistència, puix que s'intentarà de fer algú vol de qualitat.

Espectáculos

SALON MODERNO

Hoy tarde y noche:
"Al llegar la Primavera", por Richard Tauber y Jane Baxter.
"La Mundana", por Kay Francis, George Brent y Glenda Farrell.
"Pobre Cenicienta", dibujos en color.
"Revista Paramount".

CINE METROPOL

Hoy tarde:
"El Rancho Dinamita", caballista, por Ken Maynard.
"I. F. 1. no contesta", super-fantasia por Jean Murat, Danicla Parola, Charles Boyer.
"Joby jardinero" dibujos sonoros. Noticiero.

IDEAL CINEMA

Hoy tarde y noche:
"Suerte de Marino", por James Dunn y Sayli Eilers.
"Las dos huérfanitas", hablada en español, por Rosine Deréan, Renée Saint Cyr y Gabriel Gabrio.
"La araña y la mosca", dibujos animados.
NOTA: Publicamos esta Sección sólo a título informativo y sin que ello suponga recomendación o reprobación por parte del periódico a los espectáculos que en él se anuncian.

CLIMATOLOGIA

OBSERVACIONES METEOROLÓGICAS DEL INSTITUTO

Sábado, 30

Temperatura a la sombra

Máxima, 18; mínima, 11'5.

Barómetro a 0 i al nivell de la mar

A las 8 h., 759'7; a las 18, 763'3

Dirección del viento

A las 8 h., SE.; a las 18, E.

Fuerza del viento

A las 8 h., calma; a las 18, id.

Estado del cielo

A las 8 h., casi cubierto; a las 18, id.

Clase de nubes

A las 8 h., C. S. C.; a las 18 h., C. Nbs.

Evaporación

En las 24 h., 1'7.

Lluvia recogida:

En las 24 h., 00.

Temperatura relativa

A las 8 h., 97; a las 18, 62.

PROPIETARIOS

Dispongo de importante capital para invertir en préstamos.

Informará

Augusto Serres

CORREDOR DE FINCAS

TELEFONO 1352

CARRETERA BARCELONA

núm. 49

Avicultura Cunicultura

Presupuestos - Dirección de instalaciones - Fórmulas de piensos - Enfermedades, etc.

Fincas Rústicas

Peritajes - Parcelación - Nivelaciones, etc.

Consulta de 4 a 7.

J. Vidal Balafà

C. Unió, 20, 1er., 2^a

TARRAGONA

INFORMACION

Socies de Joventut Femenina d'Acció Catòlica

TOTES EL NOSTRE TRIBUT DE VENERACIÓ A LA MARE DE DEU DE MOTSERRAT
DIUMENGE A LA SEU A DOS QUARTS D'ONZE
BENEDICCIÓ DE LA NOVA IMATGE I MISSA DE PONTIFICAL

Junta d'Obres del Port

President el senyor Romeu Escandell i amb assistència dels senyors Gadea, Pérez Ojeda, Torres-Martínez i Delmàs, va reunir-seahir la Comissió permanent del Port.

Va asabentar-se:

De la recaptació, de l'estat general de cabals i del moviment del tràfec hagut durant el proppassat mes de febrer.

Del nomenament de vocal del Jurat Mixte de Ports de la "província", del senyor Joan Vilà Canyelles i com a suplent al senyor Grau Delmàs.

De la disposició de la Direcció General de Ports dictant normes per a l'organització del cobrament de l'impost sobre la pesca.

Va acordar-se:

Passar els comptes de la Junta corresponents a 1934, al Ple, amb els informes dels fiscals de competes, per a llur aprovació.

Desestimar dues instàncies sol·licitant condonació i rectificació de liquidacions per arbitres i drets de Port.

La Memòria de la Presidència relativa a la gestió de la Permanència i de la Junta durant els últims quatre mesos.

Varen informar-se:

Favorablement, les tarifes per a carros, aiguades i W. C. de pagament. També favorablement les tarifes pel dipòsit de mercaderies al Magatzem de refugi del moll de Costa. Ambdues proposades pel senyor enginyer-director.

Així mateix el projecte de con-

cert redactat per la Direcció facultativa pel cobrament de l'impost sobre el valor del peix venut en aquesta localitat.

Seguidament i amb assistència dels mateixos senyors i el senyor Nadal Saugar va reunir-se el Ple de la Junta, aprovant-se tots els assumptes de l'ordre del dia.

Va fer-se constar el sentiment de la Corporació pel traspàs de l'eminènt patrici senyor Francesc Moragas Barret (q. r. e. p.)

Pan de Viena

y demás clases de lujo (caliente) tres veces al dia lo encontrarán al

FORN DEL CISNE

RBLA. 14 DE ABRIL, 64

A más tiene un gran surtido de Bombones y pastas para té. A PROXIMAMENT AL 100% EXISTENCIA DE BOMBONES Y PASTAS TELEFONA 1172

Bolsa del Trabajo

(SECCION DE MUJERES)

Dependienta desea colocarse.

Mujeres para faenas desean trabajo.

Se ofrece costurera.

Se necesita cocinera.

Se ofrece niña para recados.

Si no se adapta a su gusto

se adapta a su

Ha experimentado una notable mejoría en la enfermedad que le aqueja, la distinguida dama, doña Dolores Balcells, viuda de Chacón.

Después de pasar unos días en esta ciudad al lado de su tía, doña María Brufau de Sarró, ha regresado a Montblanch la encantadora señorita María Dolores Sanfelix.

Sección oficial

Consejo Provincial de 1.ª Enseñanza de Tarragona

CIRCULAR

Dispuesto por Orden ministerial de 15 de diciembre último que el período de vacaciones de Primavera que se fije en los almanaque escolares provinciales sea tal que dentro de él quede comprendida cada año, la Semana Santa, desde el domingo de Ramos al de Resurrección, este Consejo provincial ha acordado que las referidas vacaciones empiecen en esta provincia en todas las Escuelas nacionales y privadas el día 12 de abril próximo, hasta el día 23 inclusive.

Tarragona, 28 de Marzo de 1935.
— V.º B.º — El presidente, Salvador Grau. — La secretaria, Marina Bonet.

Señores presidentes de los Consejos locales de Primera Enseñanza y señores maestros de las Escuelas nacionales y privadas de esta provincia.

NOTES OFICIOSAS

De la Oficina municipal de Turisme

LES PROPERES FESTES DE SETMANA SANTA

Ségons cartes rebudes a l'oficina, són diverses les agències de viatges establertes a Barcelona que es proposen organitzar visites collectives amb "auto-pullman" a la nostra ciutat, per tal de poder presenciar les festes de Setmana Santa a Tarragona.

Ahir fou inaugurada amb tota solemnitat a Barcelona, l'Exposició Fotogràfica de la Catalunya Actual al palau número 2 de Montjuïc. L'"stand" de Tarragona presentat pel nostre Excm. Ajuntament té una superfície de vuit metres de llarg per quatre de fons, ocupant un dels llocs millors del certamen. El proper dimarts, donarem unes notes més amplies de la inauguració.

Aquí són esperats a la nostra ciutat un gran nombre d'excursionistes els quals passaran el dia a Tarragona. Visitaran amb autocars els monuments.

Els troben a la nostra ciutat en visita de turisme els següents senyors: Rodolf Kollmans Perger, enginyer de Barcelona; Joan Sústra, pintor de Figueres; Joaquim Julià, cap de transports de Barcelona; Jean Goulez i senyora, de Lió (França).

Els cotxes de matrícula estrangera que foren aquests dies a la nostra ciutat, són set: tres francesos, dos suïssos, un belga, i un angles.

La visita col·lectiva d'avui, queda suspesa fins el proper diumenge, per tal poder atendre avui els serveis de l'Exposició que es celebra a Barcelona, al Palau núm. 2 de Montjuïc.

MARÍTIMAS

MOVIMENTO DEL PUERTO

Entradas

Laud español "Vicentina", procedente de Barcelona, en lastre.

Vapor español "Cabo Carvoeiro", procedente de Barcelona, con carga general.

Vapor español "Ciutat de Tarragona", procedente de Sète, con carga general.

Vapor español "Villamanrique", procedente de Barcelona, con cemento.

Salidas

Vapor noruego "Hafnia", en lastre para Tripoli.

Laud español "Maria Luisa", en lastre para San Carlos de la Rápita.

Laud español "Vicentina", en lastre para Vinaroz.

Vapor español "Cabo Carvoeiro", con carga general para Barcelona.

Vapor español "Mar Blanco" con tránsito para Valencia.

Vapor español "Ciutat de Tarragona", con vino para Port-Vendres.

Vapor español "Villa Manrique", con cemento para Alicante.

Buques que quedan en puerto.

Vapor español "Ambos" en dique.

Amarraos

Vapor español "Rio Navia".

Vapor español "Rio Segre".

Vapor español "Andalucia".

Vapor español "Cabo Cullera".

Buques que tienen pedido atraque

Vapor español "Sac 7".

Vapor alemán "Sayona".

Vapor español "Manuel".

Vapor español "Ciutat de Reus".

Vapor español "Vesta".

Vapor alemán "Titus".

Vapor danés "Tula".

Vapor inglés "Cortés".

ESTACIONES METEOROLÓGICAS DE MADRID

Bajas presiones. Sudoeste. Isla de Sicilia, bajas relativas desde Canarias al Golfo de Cádiz; altas Noroeste Península Ibérica, en canal de la Mancha; probable lluvia Mediterráneo y mar Balear. Vientos del componente Norte, cielo con nubes y marejada; resto del litoral, buen tiempo.

¿CALLOS?

Usando solo tres días el paténtico.

UNGUEUTO MÁGICO

desaparecen totalmente callos y durezas, ojos de gallo, verrugas y juanetes.

Hay muchas imitaciones ineficaces.

En todas partes: 1'60 pesetas

FARMACIA PUERTO, Plaza San Ildefonso, 5. - Madrid.

**Propagadora del
COMBUSTIBLE
LIQUIT**

Delegació de Tarragona: Apodaca, 23 - Telèf. 1218

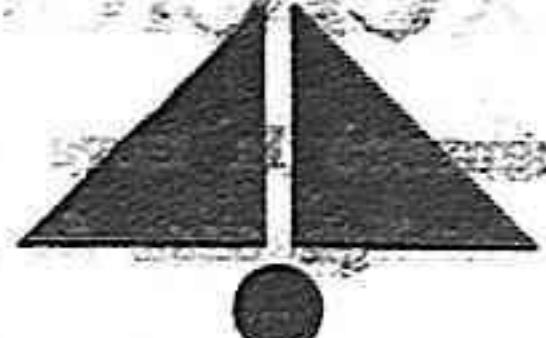
**Agent de Campsa per a la venda de GAS-OIL, FUEL-OIL
DIESEL-OIL i GAS BUTANO**

Gas - Oil

Oli pesat, per tota mena de cremadors i fogons de cuina de les cone-
gues marques "Fokoil", "Bolin", "Candentes"; per a motors d'a-
utomòbil, camions (adequats per a cremar-lo); pels diferents motors
i cremadors aolis pesats.

GAS-BUTANO

**GAS NATURAL
NO ES TOXIC
LIQUAT A BAIXA PRESSIÓ
SENZILLESA**

**SEGURETAT
NETEDAT
COMODITAT
ENCESA INSTANTÀNIA**

pot emprar-se per a

**CUINAR
BANY
LLUM
CALEFACCIO**

**De gran utilitat a
Ciutats, Pobles, Masies apartades, Xalets, etc.**

S'espén en botelles metàl·liques d'un pes brut de 25 quilògrams, les quals poden connectar-se amb un senzill tub de goma als aparells cremadors de qualment tenim a la venda.

Poden veure's les cuines, fogons, escalfadors de bany i demés aparells.

APODACA. 23

on es faciliten, ensembles, tots els detalls sobre consum, preus, etc.

SERVEI A DOMICILI

Tenim representants per a la venda a tot Catalunya

TEATRE

SALO MODERN

TELÉFON 1530

DIMARTS, dia 2

Tarda i nit

Sessions Especials de Cinema

**L'APOTEOSICA VISIÓ DEL MAGNE DRAMA DEL GOLGOTA
QUE COMMOUGE EL CURS D'UNA VIDA**

El Rey de Reyes

un aportunitat de veure amb tot el seu realisme el Pas de l'Home sobre la terra, i de contemplar els seus veritables ideals de

Justicia, Caritat, Amor, Igualtat...

Obra mestra de CECIL B. DE MILLE

El Rey de Reyes

ÚNIC DIA

Dimarts dia 2

**TARDA, a les 6
NIT, a les 9'45**

Conferencias

telegráficas

**EL SEÑOR LERROUX HA SIDO
ENCARGADO DE FORMAR GOBIERNO**

Madrid, 30. — A las cuatro de la tarde volvió a la Presidencia de la República el jefe de Estado desde su residencia particular, esperándose de un momento a otro que acudiera don Alejandro Lerroux para celebrar la anunciada entrevista en la que don Nieto Alcalá Zamora le daría cuenta del sentido de las consultas evacuadas para resolver la crisis.

A las cuatro y cinco llegaron en el mismo automóvil el jefe del Gobierno y el ministro de Estado.

Don Alejandro Lerroux se limitó a decir que acudía llamado por el Presidente de la República y que a la salida vería si tendría que hacer alguna manifestación de interés.

Los informadores conversaron un momento con el señor Rocha, quien dijo que había recibido de Méjico el "placet" correspondiente al nombramiento de don Emilio Iglesias para el cargo de embajador de España en aquella República, y agregó que la respuesta se había formulado el requerimiento para este "placet".

A LA SALIDA

A las cinco menos veinte salió de Palacio el señor Lerroux, manifestando, al ver a los periodistas que se disponían a escribir:

— Creo que no será necesario, porque aquí traigo una nota para ustedes.

El Presidente de la República me ha confiado el encargo de intentar formar Gobierno. Yo he agradecido el honor que esto representa y me he comprometido a hacer los esfuerzos necesarios para conseguir sus deseos.

El Presidente de la República, según verán en la nota de que les hago entrega, me hace algunas indicaciones, sin señalarme, naturalmente, límite alguno.

Yo me propongo, atendiendo al interés nacional, formar un gobierno que no sea de partido, ni de derechas, ni de izquierdas, sino de política nacional, que es lo que necesita el país, máxime atendiendo a la política internacional, dadas las circunstancias del momento.

Se le preguntó si procuraría ensanchar la base parlamentaria del Gobierno, y respondió:

— Desde luego procuraré ensanchar esa base.

Se le preguntaron los términos de la consulta evacuada ayer ante el Presidente, en nombre de su partido, y respondió:

— Yo le indiqué que entendía

que había que procurar, dada la realidad del Parlamento, sólo dos soluciones: Entregar el poder a la "Ceda", y cuando ésta no quisiera o no pudiera, al Partido radical. Eso era la parlamentario.

— ¿Qué piensa usted hacer ahora?

— Ahora marcharé a mi casa, donde permaneceré un par de horas para pensar y meditar el plan a seguir.

Primeramente me entrevistare con el señor Gil Robles. Caso de que hubiera alguna dificultad para hacerlo hoy, tendrá lugar esta entrevista mañana.

Se le preguntó si volvería hoy a Palacio y contestó que probablemente no, a no ser que le llamaran.

— Cuándo cree usted que habrá Gobierno?

— Espero que en todo el día de mañana habré conseguido formarlo, o sino declinaré.

NOTA DEL SEÑOR LERROUX

La nota facilitada por el señor Lerroux, dice así:

"Terminadas las consultas, estírese que la solución de la crisis ha de inspirarse en la conciliación de estas dos bases: Continuidad de intensa labor útil en las Cortes actuales y atención a los problemas de interés nacional, con predominio muy destacado sobre las luchas de partido. La primacia, mayor que nunca de aquel interés, revelase apremiante en varias direcciones: Previsión y deberes en el orden exterior, que reclaman, en primer término, conexión, y para ello concordia nacional. Votado un presupuesto sincero y normal con sus complementos de leyes. Leyes de orden económico y social, la legalización de la vida local con las normas electorales y la suerte que la voluntad del Parlamento, y en definitiva la del país, reserva al esbozo del proyecto de reforma constitucional.

Para obra tal parece indicado un gobierno de concentración y concordia y S. E. el Presidente de la República ha dado el encargo de formarlo al jefe del Partido Radical don Alejandro Lerroux, con indicación expresa y toda la amplitud necesaria para extender, cuando la posibilidad permita, la base de mayoría parlamentaria que sostuvo el Gabinete anterior."

ANIMACION EN LOS PASILLOS DE LA CAMARA

En los pasillos de la Cámara hubo bastante animación, esperándose con gran interés el desarrollo de la crisis.